

Masanet de Cabrenys 8 d'Agost 1970

Estimat germà: Crec que auràs rebut la meva de fa uns 10 o 12 dies. Pau i jo hem pasat dues setmanes a San C. i desde el dia 1 fins el 16 d'aquest Agost estarem a Masanet que està a 17 Km. de Figueres i a 18 Km. del Pertús. És un lloc tranquil hi ha un hotel prou bé. Després tornarem a S.C. fins la primera setmana de Setembre, jo però aniré durant aquest temps dues vegades a Barcelona per repasar la casa i amb aquest motiu fer un xic lo que em plagui. Anar a veurer l'epectable que vulgui, dinar on vulgui, en fi un xic de relax. Antònia i Quimet comensen les vacances del 10 al 30 d'Agost; llavors podries escriurens a casa seva que ella si no soc a B. m'enviarà les cartes com sigui. Al pasar per B. de San C. a Masanet varem rebre la teva carta; que segurament contestarem demà mateix. Edicions 62 varen telefonar justament aquell dia i digueren que comensaven les vacances i que al Setembre enviarien els diners; llavors junts amb els 3er trimestre del carrer San Pere ho posaré a la teva llibreta, que poquet a poquet va creixen. Com pases el temps de calor? Potser t'aniria bé pasar algun fi de setmana en algun lloc o refugi de muntanya on hi aves piscina, podesis banyar-te, pendre el sol (es necessari al cos el sol, sintetisa vitamines) i canviar l'ambient de tot l'any. Suposo que sol no deus gastar tant. Sobre tot recorda lo que vareig aconsellarte. Tant tu tant tu. Si més endavant cuan tot s'establisi no et gastes tot el teu, posa els diners en una llibreta a nom teu; no tinguís cap remordiment; has donat diners, treballs, els millors anys de la teva vida i t'els han gastat. No puc deixar d'oblidar-ho. Has parlat a Jaume? Tinc ganes de saber com reacciona, i si lo que et vareig aconsellar en la última carta meva ho has fet, i quin resultat dona. Com ha contestat. Si has despedit l'escola contes del psiquiatra americà. No deixis de contar-ho. Ojalá Jaume surtis del pou on ha caigut. Ara que lo ptijor per ell el viurer amb la neuròtica de la seva mare, que sens dubte el contagia. I si li aconsellesis que es busqués treball en un altre lloc, regió o districte, potser el canvi complet de gent ambient i sobre tot sense la seva mare que li defensa la ganduleria (i are ho farà més que mai per tenirlo al seu costat) li faria bé? Sempre és millor que els medicaments, és clar, potser a lo millor primer empitxora però després; cal pensar optimista. Ell porta també cromosomes Ferrater. Podries enviarme alguna foto del departament on vius per ferme càrrec de com és etc. I els teus progresos de cinema? Com segueix Renée; Continuo advertinte allunya les entrevistes, independisat allargant les entrevistes; no oblidis que te molt de temps per practicar l'astúcia i com diu el refrà "la camisa no em toca a la pell" si tornaves a cedre estaries ben atrapat destructivament atrapat. Tens 56 anys, encare pots saborejar un xic el viure.

Bé potser és una carta massa de sermons, perdona però és tal com em raja el pensament, i les ganes que tinc de que puguis tornar a ser un xic feliç. Perquè no! Tot es posible. Com veus soc optimista. Lo difícil ha passat. Tornaré a escriuret aviat, mentres una ben forta abraçada de la teva germana

[Signatura]

Com veuràs no tinc gaire paper. Ja en compraré al poble, doncs estic a 15'